

[Udenrigsministeren.]

en Toldunion med Tyskland, saa betragter jeg en Tanke derom som liggende uden for enhver Mulighed.

Men dernæst har man ved mange Lejligheder søgt Vidnesbyrd om den paastaaede Afhængighed i Danmarks Forhold til Tyskland i de sidste Aars Handelsaftaler med Tyskland. Ogsaa her savner Paastanden blot det svageste Holdepunkt. Jeg skal nævne nogle af de Træk ved denne Handelsaftale, med hvilke man undertiden søger at skabe i Diskussionerne et vist Grundlag for den nævnte Opfattelse.

Man har sagt, at den dansk-tyske Handelsaftale, saaledes som den nu bestaar, og som den i Hovedtrækkene har bestaaet i nogle Aar; betyder, at vi vel faar Adgang til at sælge Landbrugsvarer i Tyskland, men saaledes at vi til Gengæld skal tage færdige Industrivarer. Dette er en Misforstaaelse. Aftalen bygger paa, at Varemængden, vi kan udføre, er afhængig af Varemængden, vi indfører; men Varemængden, vi indfører fra Tyskland, er meget, meget langt fra at være en Varemængde, der udelukkende eller blot langt overvejende bestaar af det, man kalder færdige Industrivarer. Selve Ordet Færdigvarer er jo et dunkelt Ord, som anvendes i meget forskellige Betydninger. Her i Danmark har jeg det Indtryk, at man ved Begrebet Færdigvarer i al Almindelighed tænker paa Varer, som paa en eller anden Maade kan antages at konkurrere med Varer, som frembringes i Danmark. Det er vist i Virkeligheden den folkelige Opfattelse af Begrebet Færdigvarer her i Landet. Men hvordan man nu end trækker Grænsen, saa kan jeg ikke tænke mig nogen Inddeling mellem Færdigvarer og andre Varer, hvorved man skulde komme til det Resultat, at blot Halvdelen af Indførselen fra Tyskland eller tæt deropimod skulde være Færdigvarer.

Hvis man tænker paa den store Stigning i vor Indførsel fra Tyskland, som er foregaaet i de 8 Maaneder, for hvilke der foreligger Statistik for Aaret 1937, er det da ingenlunde heller saaledes, at der er foregaaet en uforholdsmæssig Forøgelse af Indførselen af disse saakaldte Færdigvarer i Modsætning til andre Varer. Der er i disse 8 Maaneder fra Tyskland indført for 50 Mill. Kr. mere end i de tilsvarende Maaneder i Aaret 1936. Af disse 50 Mill. Kr. udgør Jern og andre Metaller og Brændsel tilsammen 27 Mill. Kr., Korn og Foderstoffer omkring ved 3 Mill. Kr., og allerede dermed er vi klækkelig over Halvdelen af de 50 Mill. Kr. ved Indførsel af Varer, som i hvert Tilfælde ikke selv med den mest

vidtgaende Fortolkning af Begrebet Færdigvarer kan henføres derunder. Samtidig med denne Udvidelse af vor Indførsel af Varer fra Tyskland er jo foregaaet en tilsvarende Udvidelse af Indførselen fra andre Lande, navnlig fra England, og naar vi tager den samlede Indførselsstigning i Aarets første 6 Maaneder, saaledes som den nu er opgjort af Statistisk Departement fra alle de forskellige Lande, fra hvilke der indføres til Danmark, saa er Indførselen steget med 169 Mill. Kr. i disse 6 Maaneder i Forhold til de tilsvarende 6 Maaneder i Fjor. Af disse 169 Mill. Kr. er de 83 Millioner omtrent rene Raastoffer, et Par og halvtreds Millioner er mindre forarbejdede Varer og knapt 33 Millioner Varer, som Statistisk Departement henfører til Begrebet mere forarbejdede Varer, og om disse gælder det jo, at det langt fra alle er Varer, der har konkurrencemæssig Betydning over for Danmark. Jeg tror roligt at kunne sige, at det sidste Aars eller de sidste Aars store Udvidelse af Samhandelen med andre Lande, baade Tyskland og adskillige andre Lande, har haft en meget stor Værdi for Landbruget, men ogsaa en meget stor Værdi for Industrien og for den dertil knyttede Beskæftigelse i Danmark, thi kun ved Hjælp af denne Udvidelse af Samhandelen med den øvrige Verden er det blevet muligt at skaffe til dette Land de Raastoffer, som er Betingelsen for, at Virksomheden herhjemme i Danmark har kunnet opretholdes.

Det siges dernæst, at ved Aftalerne er det ordnet saaledes, at Tyskerne bestemmer, hvilke Varer vi skal tage, og man tænker sig det saadan uden videre som et Diktat. Dette er helt urigtigt. Der er med Tyskland som med andre Lande, ikke mindst med England, hvor hele Spørgsmaalet har mindst samme Rækkevidde som for Tysklands Vedkommende, forud for hver af Aftalerne gaaet en Forhandling om Sikring af Attestmængder for visse Grupper af Varer, for hvilke vi for vort Vedkommende skal skabe Indførselsmuligheder; paa tilsvarende Maade tilsikrer de andre os Indførselsmuligheder for visse Grupper af Varer. Hele denne Forhandling bygger paa gensidig Hensyntagen, og der er i Forholdet til Tyskland i saa Henseende intet som helst særligt; der foregaar der nøjagtigt det samme som under Forhandlingerne med andre Lande.

Dernæst fører man frem under Drøftelserne den Opfattelse, at vi i vore Aftaler med Tyskland skulde have faaet særlig ugunstige Priser, at vi skulde have det saaledes, at Tyskerne for deres Vedkom-